

2 pôstna nedeľa 2023 A

AI Slovo "poslušnosť" znie súčasným ušiam veľmi nesympaticky. Dôraz sa kladie skôr na ľudskú dôstojnosť, osobnú slobodu, individuálnu sebarealizáciu. A predsa sa žiadne ľudské spolužitie, či už ide o rodinu, cirkev, štát, nezaobíde bez tejto toľko diskriminovanej čnosti. Nech nás spoločnosť akokoľvek presviedča o akejsi demokracii, bez poslušnosti to nepôjde.

KE Dnešné evanjelium nám pripomína najvyšší stupeň poslušnosti. Na vysokom vrchu počujú učeníci hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.“

DI Ježiš si pre udalosť svojho premenenia vyberá vysoký vrch, vyberá si toto odľahlé miesto a samotu. Ježiš berie učeníkov preč od hluku a činností každodenného života. Nezjavuje sa na veľkom trhovisku a pred veľkým zástupom ľudí. Nerobí politickú kampaň. To, čo majú učeníci pochopiť, je celkom nezvyčajné. Ježiš chce hlboko a natrvalo ovplyvniť a zmeniť týchto troch jednotlivcov. Až keď sa traja učeníci nechajú priviesť do samoty a Božej blízkosti, dostanú sa do prostredia, v ktorom sú uvedení do ďalšieho, rozhodujúceho kroku v poznávaní tajomstva Ježišovej osoby. Ježiš je Boží Syn. Zároveň im je povedané, aké dôsledky má tento Ježišov vzťah k Bohu Otcovi aj pre nich samotných. Čnosť poslúchať vychádza z jeho synovstva Bohu. Od jeho vzťahu k Bohu Otcovi závisí jeho význam pre ľudí. Keď sa Ježišovi odoprie Božie synovstvo, stráca sa všetko, čo mu patrí. Potom Ježiš stráca svoj osobitný význam pre svet a jeho možnú spásu.

PAR V súvislosti s poslušnosťou svätý Bazil rozlišuje tri dispozície, s ktorými je možné poslúchať:

- 1, predovšetkým zo strachu pred trestom, a to je postoj otroctva;
 - 2, z túžby po odmene, a to je postoj nájomníka;
 - 3, z lásky, a to je postoj Božieho dieťaťa, ktoré vie ako ho Otec miluje.
- Poslušnosť sa spája s láskou. V Ježišovi žiari synovská láskyplná poslušnosť v najvyššej a nekonečnej miere. Z biblického hľadiska je v poslušnosti dôležitejší kladný prvok - plnenie Božej vôle – oproti zápornému prvku - neplnenie vlastnej vôle. V modlitbe Otče náš sa modlíme: "Bud' vôľa tvoja.", nie nebud' vôľa moja. Prosíme o niečo kladné, konštruktívne, nie záporné. A ešte jeden aspekt. Nezachránila

nás ani tak Kristova smrť /aj keď aj tá/, ale skôr jeho poslušnosť až na smrť. Kristova poslušnosť je potom náhradou za Adamovu neposlušnosť.

MY Známy kazateľ Raniero Cantalamessa píše vo svojej knihe *Poslušnosť* toto: „Kristovu poslušnosť možno prirovnať k mohutnému vodopádu, ktorý dal do pohybu obrovské elektrárne. Z neho vyšiel vodovod nabitý energiou, ktorá sa v Cirkvi tiahne celými dejinami. Ale ak má dom prijímať energiu a svetlo, nestačí mať vedľa neho elektrické vedenie. Musí byť s nimi spojený drôtom. Na duchovnej úrovni sa to uskutočňuje krstom. Krst je okamih, keď sa každý jednotlivý človek dostane do kontaktu s prúdom milosti, ktorý pochádza z Kristovho veľkonočného tajomstva, a "zaiskrí" v ňom nový život. Krst má mimoriadny význam pre kresťanskú poslušnosť. Platí totiž zásada: Ak sa dobrovoľne podriadiť niečej autorite, sme potom povinní mu slúžiť a poslúchať ho. Prví kresťania sa skutočne dobrovoľne podriadili Kristovej autorite v deň, keď ho v krste prijali za svojho Pána. /Boli pokrstení ako dospelí/. Pri krste došlo k zmene pána, k zmene tábora: od hriechu k spravodlivosti, od neposlušnosti k poslušnosti, od Adama ku Kristovi. Staroveká liturgia to všetko vyjadrovala antitézou: "Zriekam sa - verím." V staroveku sa v niektorých krstných obradoch vyskytovali dramatické gestá, ktoré takmer viditeľne predstavovali tento vnútorný proces. Dospelý kandidát krstu sa najprv obrátil na západ, ktorý sa považoval za symbol temnoty, a urobil znamenie, že odmieta a odháňa satana a jeho diela. Potom sa obrátil na východ, symbol svetla, a hlbokou poklonou privítal Krista ako svojho nového Pána. Poslušnosť je teda pre kresťanský život niečo podstatné a životodarné. Poslušnosť z tohto pohľadu nie je podriadenosť, ale skôr pripodobnenie. Poslúchať takéhoto Pána znamená byť mu podobný, nasledovať ho, pretože aj on poslúchal.“ Toľko Raniero Cantalamessa.

ADE Kto je skutočným Pánom môjho života, a teda koho mám poslúchať? Prácu? Zábavu? Elektroniku? Sociálne siete? Návykové látky? Bohatstvo? Sám seba? Vydajme sa na vrch do ticha s Bohom a tam hľadáme. Úprimná odpoveď na tieto otázky ukáže, nakoľko sme Božími synmi a dcérami a nakoľko túžime po hlbokom vzťahu s Bohom, ku ktorému nás pozýva dnešné evanjelium. Amen.